

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetheti coupon a kiadóhivatalban lehet B. Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szerkesztési részére a a nyitólétre vonatkozó minden közzétételnek a szerkesztőséghez küldendő.

Hirdetési díj: három hasábjas petitor 5 kr. — Nagyobb és többzori hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyitólétre garmond sor: 20 kr.

NAGY IVÁN

(1891. november 30.)

„Quæris monumentum? Circumspice!”

Irtá: Pajor István.

Ohajtást látni itt emléket, mely legyen

Kiváló érdemek méltó örök-jele?

Tekints körül! Ide az emléket jelen!

Tanúk reá: mit bír Iránunk lángese?

Mert ennyi alkotás csak Tüde telhetik:

(„Családok könyve” s oly sok végtelen becses!)

De Ő, bár tel hara borítja fártját,

Ifjú lével új babérokat keres.

Készül nagy gondosan a Monografia,

Melyet csak oly gigász erő vállalhatott.

S míg egy kézzel a nagy művet kell írnia,

A másikkal terem Muzeum-Társulatot;

Ily érdemek becsé több mint az éreztelenség,

S ünneplő majdan Őt a legkésőbbi kor!...

A „Nógrádvármegyei Muzeum-Társulat” első ünnepe.

A mai nap, melyen a N. M. Muzeum-Társulat rendkívüli közgyűlése kapcsán tárlatát is megnyitja a közönség számára, kétségtelen emlékeztető pontot fog képezni mindenkori vármegyénk köznevelődése történetében.

E gondolattal lelkesítve üdvözlünk mindazokat,

akik közel és távolból egybegyűltek, hogy résztvegyenek ez ünnepen, mely nem egyeseké, nem is egy városé, de méltán egész Nógrádvármegye ünnepe.

Bizunk is megyénk ifjai érényeiben, hogy amit a múltak, a jó és rossz napok tanulságaként kezdeményezőleg bemutatunk ma, e művet feltételezés nélkül, vállaltva fogják folytatni, miglen a szerény kezdetből, a mustár magból terebélyes fa-növekedhetik.

Nem az a kérdés, hogy tárlatunk hány száz, vagy jobban mondva hány ezer darabot foglal jelenleg magában, — sem az, hogy e százakból mennyi bír valódi műbecsrel? mert valaminek a társadalmában, sőt a nemzet életében is elégséges és megnyugtató, ha vannak vezéregyéniséi, akik irányt adnak a munkás sokaságnak; ép úgy célravezető a muzeumoknál, és pedig az országosnál az egész ország, a megyeieknél a megye múlt élete szempontjából, ha a szorgalmas gyűjtés által, az egyszerűbb tárgyak tömegében sikerült néhány oly emlékeztető tárgyat menteni meg az elpusztulástól, mi nélkül házaink lehetnének művelődésünk történetében.

Ily szempontból tekintve tárlatunkat, bármily szerény legyen az ma, el kell ismernünk mégis, hogy figyelemre méltó; mert vannak abszolút becsű darabjai, és van majdnem mindenből valamije.

A szerény munkásság gyümölcsei is csak fokozatosan érhetnek meg.

Midőn azonban fennebb üdvözlünk mindazokat, kik ma városunk falai közt egybegyűltek, nemcsak elégedhetlen, de egyszersmind legkedvesebb kötelességünk üdvözölni azt a férfit is, kinek elsősorban köszönhetjük magát az ünnepélyt; hódoló elismeréssel adózunk az ő buzgó tevékenységének, mely nem ismerve semmi fáradságot, lehetővé tette azt, amiben az eszme megpendítésékor, — valljuk be őszintén, — a legtöbben kételkedtek.

TÁRCZA.

Palojtai epigrammáiból.

A Pulszky-család:

Perencez.

Pulszky apó a szakismeretek tálháza minálunk
Zuhallik egy század, s mára ki tudja lesze?

Guaszi.

Guaszi a népszerűség nem környez, amde eszével
E tudományával tör haladásra utat.

Károly. — Garibaldi.

Harmadik is van még: Kari, Elvő úri gavaljár,
Aki akár kardot forgat, akár kalamust,
Mindig a szögbe talál. Negyediknek jó Garibaldi
Mert fedi őt talán még el az éji homály?

Polysena.

Engedd, hogy téged is ide soroljak,
Te ép oly szellemes, mint bájos nő alak.

„Acheronta movebo”...

„Ehnek a kormányt kell buknia, mondod erélyléd,
Bárha a sátánnal kellene fogni kezét.”
Jó, tegyük ezt fel. Azért ott léssz, hol a mádi zsidó volt.
Mert te az új kormányt szente gyűlölni fogod.

Béke-habors.

Béke a nagy jelző: s ez alatt kiábrándul a kardot,
Mert ez a képmutatás. Rajta ha itt az idő!

Guyon Branyiszkhónál

„Danne me if I dont over it.”

„Vigye el az ördög, ha be nem veszem ma”,
Igy szóló Guyon a vészter Branyiszkhónál;
S az ördög az Sösz legsz. szavakra,
Hogy megvárja, s máig nem talál hol kőszai.

Erődi Béla

Aranytollas író, intézet vezére,
Melynek saját nevé adá Ő felsége.
Te gyűjtél kincseket, nem magad számára,
Léteszed azokat hazád oltárára.
Hogy mely rad bizva lón a növekedés sereg,
A legkésőbb korig tisztelje a neved!

Arany borjú.

Mert választottak a zsidók a pusztában
Halványokul arany borjút s nem más vadat;
Azért mert az arany érték önmagában.
S gyenge borjú miatt temü mindent szabad,
No de ki is kaptak Mózesből legottan.
A vezér nem értett trófat ily dologban.

Feltámadunk.

(Egy veterán huszár gondolai.)

No ha feltámadunk, s talán nem sokára,
Akkor meggyűlik a dologom hamarjába,
Ugyanis a jobbik lábamat a golyó
Elvitte Sárionál, a pokolra való.
A balkaromon meg olyan próbát esemél
A felesér, hogy bír ez a tövétel levált.
„Hja, mindegy” ügymondá, de szép volt a küra. —
Egytel több emélek a híres habordás —
S mert hát e szerint én három felé esem,
Megkell a hiányzó két tagtárat keresnem,
Hogy ha meggyűlik a fényes égi porta,
Teljes csakakompakban uchessek raportra.

Nagy Iván.

Ez az én emberem, higadit de nem rideg
Sőt még a jótét trófat sem veti meg.
Tevékeny és okos, kedélyes és vidám,
Nincs párja egyházzom az akadémián.

Asbóth János.

Megok és félelem nélkül való lovag,
Ki merlegbe vedel Brebnusként kardodat.
S a kit nemes hőben nem múlt felől hajard,
A merre megysz a hit veled karöltve jár.

Szent-István napja.

„Szent-István napját nem akarja megülni ez és ez.”
Mert neki nincs — ügymond — szentje hazaíni való.
Tudjuk: imádás és ünneplés két dolog és így
Szánni való, ki előtt senki se semmise saut.

Eszmélelőzet.

(A múlt számban a 2-ikhoz.)

No mert ha nem vagyok bücsösebb mint a kormány
Ha becsületem se csillag magash tónán
Ha nagy tottelimről a fama mit se tud
S felnem fogok tisztán egy eskölés fút.
Ha végre kénytelen vagyok bevallani,
Hogy a vagyonomnak tetazett elhallani.
S hozzádom, hogy oly receptet se bírok,
Melytől a houbaza rigtón viradni fog.
Tebát ha mindez így, s nem másképen vagyon
Mert opponálók a kormányt oly nagyon?

Szafler mondás.

Azt mondják, az ember azért van e földön,
Hogy tőrjön, szenvedjen, s viselje jól magát.
Nekem más az életem mindig ott süreglőn,
Ahol megőrezi a percsenye szagát.

Működ az elvész.

Vasary Károly professzora.

„Papa, király, kormány hűségem tárgyai” valló
A fejedelmi Károly lelki sugalma szerint.
Mert szegi hát meg sok, „hű roma” ez a nagyvilág,
A mikor a kormányt szítja, gyálasza vadál?

Seum colique.

Monda Károly, minosen privilégium, a jog egyenlő
S legmagasabb elvont áll a „Unique Seum”.

Halálbüntetés.

„Vajon az államnak joga van vagy nincs — e halállal
Büntetni a bűnt? Ime rá válaszom egyszerűen:
Hogyha a háborúhoz jöttél, a mi szinto halált hoz,
Karl e kérdésemnek, nyíja megoldva nyugodt.

